

DREAM HUNTERS (Caçadors de somnis)

PRINCIPI

La nit era gèlida. Es trobaven a l'entrada de la cova, sols, al costat del foc. Els altres havien sortit de caça i trigarien —sempre que hi hagués Ell, un musculós espècimen de curada. Un any enrere, l'ullal d'un lo tolit. Amb el temps s'havia bones preses.

sort— uns quants dies a tornar. quinze anys, coixejava a causa d'una ferida mal mamut l'havia enfilat, esquinçant-li la cuixa i deixant-especialitzat en la fabricació d'arcs i fletxes per obtenir

Ella, una dona fornida que no sobrepassava els catorze anys, es reposava d'un avortament —un més— després d'un embaràs molt dolorós. Era una gran caçadora, i el seu sentit de l'olfacte no tenia comparació entre els membres del clan. Tots dos eren els encarregats d'atendre el foc, de mantenir-lo viu, ja que la seva extinció posaria en greu perill la vida de la seva comunitat. Per algun motiu inexplicable, el destí va escollir aquells dos éssers per protagonitzar una història que acabaria transformant-se en «la llegenda dels caçadors de somnis».

OMBRES EN MOVIMENT

La calor del foc propiciava la trobada. Les figures dansaires de les flames a les parets convidaven a somiar deserts, a evocar el misteri que provoca allò extraordinari. Però, per a aquells dos éssers, no era senzill comunicar el que sentien. El seu llenguatge vocal es limitava a una sèrie reduïda de sons guturals, i el gestual només reproduïa sensacions primàries com la sorpresa, l'estranyesa, el fàstic, l'alegria o la por.

La dona, creient veure a les ombres el fill que mai va tenir, es va incorporar i va intentar atrapar amb les seves mans, una darrere l'altra, totes les figures dansaires. Pretenia allò impossible. El cimbreg d'aquells moviments al compàs de les flames va provocar al caçador la necessitat d'una resposta, quelcom que estigués a l'alçada de les sensacions que l'envaïen. No se li va acudir res millor que prendre l'arc que tenia als peus, amb la corda sense tensar, i fregar amb ell una fletxa, la punta de la qual va col·locar a la base d'un petit tronc. Nervis i sensacions es van unir amb les ganes d'expressar «alguna cosa», i va començar a moure l'arc de banda a banda, cada vegada amb més força. La fricció va produir un so rítmic que va induir la dona a moure's amb més entusiasme. Tots dos se sentien units per un mateix propòsit; allò que havia començat com el somni femení de l'inabastable es va transformar en una dansa frenètica al ritme d'un so desconegut. Mentre la dona seguia extasiada la música de la fusta, l'home va observar estupefacte com un núvol gris s'aixecava davant dels ulls. Sense pensar-ho dues vegades, va introduir un grapat de palla seca al punt d'origen del fum. La dona es va aturar en sentir el riure histèric de l'home i es va acostar. Tots dos van contemplar amb llàgrimes el foc noutat.

Tota l'escena havia estat presenciada per la gent del clan, que arribava a la cova amb part del mamut acabat de caçar. Sense cap senyal ni cap conveni, tots es van acostar a l'extasiada parella, palpant-los com si es tractés de dos desconeguts, dos nouvinguts que acabessin de proporcionar-los una llibertat que, fins aleshores, mai no havien posseït.

Des d'aquell dia, el caçador i la dona van ser reconeguts per un mateix nom: **CHAM/AN**, «foc» (CHAM) i «cel/déu» (AN).

SABER

La calor domesticada s'expressava a la llengua de la **Primera Música**. Només calia estar atent per comprendre-la. Quan van aprendre a parlar amb el foc, el caçador i la ballarina van adquirir la destresa de l'artista. I quan s'expressaven, tot el poble els contemplava ple d'admiració i respecte.

Amb el temps, la calor es va anar endinsant al cos d'AN fins a dotar-la d'un poder sobrenatural. Gràcies a ell, les seves mans guarien ferides i tornaven els ossos trencats al seu lloc; amb el foc va aprendre a elaborar beuratges per curar dolors i malalties. CHAM no va permetre que AN li guarís la cama. Estava convençut que la seva coïxesa estava íntimament relacionada amb el genial descobriment. També va aprendre del foc, però altrament. El mirava en silenci fins que les flames el posseïen i el transportaven a un altre món. Un cop allà, el seu esperit adoptava la manera de ser que la seva imaginació aconseguia concebre, i es desplaçava a la velocitat del pensament entre els somnis dels seus congèneres. Perquè aquell lloc era el món on tots apareixem quan estem adormits.

Tots dos van utilitzar aquells poders amb generositat, compartint-los amb tots els membres del seu clan. Homes, dones, nens i ancians van aprendre a convocar el foc. I la Primera Música va ser adoptada com a llengua pel **Poble Caçador**.

Un bon dia va aparèixer una fletxa clavada a terra, a l'entrada de la cova. La seva punta era diferent de les utilitzades pels membres del clan. En treure el cap al precipici sobre el qual se situava la gruta, van veure a baix, a l'esplanada, un grup d'éssers semblants a ells, encara que subtilment diferents. Eren més alts i prims, de faccions menys pronunciades i pells més suaus. Es movien amb l'agilitat dels cérvols i feien servir una llengua extremadament rica en gestos i matisos. Des del primer moment, el Poble Caçador va quedar enamorat per l'exuberant bellesa que detenien els nouvinguts. I, sense dubtar-ho, els van convidar a compartir foc, recer i menjar. Els estrangers van ensenyar al clan a fabricar ganivets, fletxes i llances que facilitaven la caça de búfals, cérvols i, excepcionalment, mamuts. El seu llenguatge senzill —ric en paraules i fàcil d'aprendre— es va expandir amb tal èxit que el Poble Caçador el va adoptar com a propi. Per la seva banda, ells van ensenyar a la gent de faccions belles a aconseguir el foc —no a domesticar-lo, ja que els únics capaços de fer-ho eren CHAM i AN— i a fabricar recipients d'argila per escalfar aigua. Veritables mostres d'altruisme en una època en què la sola obtenció d'un refugi ja era tota una epopeia.

El caçador i la ballarina transformaven les vetllades en moments de joia. Els més atrevits del poble de pell suau intentaven imitar-los, però al cap de poca estona quedava clar que no tenien l'art i la gràcia que confereix el coneixement de les coses. AN curava les ferides dels **DGMÓN** («alts i àgils») —doncs així es feien anomenar els estrangers— i guaria els seus malalts. En una ocasió va assistir en un difícil part a una noia de dotze anys, **LA'** («Veu dolça»), que sens dubte era la dona de **MER** («Salt Gran»), el cap dgmón. Ella va ser la primera a agafar **ER** («Gran Caçador»), un petit ploraner, eixerit i inquiet que amb el pas dels anys substituïria el seu pare. Un any més tard seria LA' qui ajudaria en el part AN, que va donar a llum una nena a qui van anomenar **ROR** («Estrella Rutilant»).

Després d'uns quants anys, el Poble Caçador va adoptar els usos i costums dels dgmón, sotmetent-se al seu gran reguitzell de normes i lleis; una cosa que, per cert, mai no havien necessitat, perquè la seva convivència sempre s'havia regit pel sentit comú. Els membres de la nova tribu es van anomenar a si mateixos **OMO'S** («els que mouen el món») i van escollir MER com a líder.

Amb el pas del temps, ER i ROR van créixer fins a l'edat adulta. Des de petits es van sentir atrets per una força que els tenia lligats i els omplia de felicitat. Com a resultat de la seva unió, ROR va donar a llum **FIN** («llum enlluernadora»), una bellíssima criatura que va omplir de goig al poble OMO'S.

Mentrestant, CHAM, AN i un grup reduït d'acòlits seguien cultivant el llenguatge de la Primera Música. El altre temps caçador, preocupat per transmetre la seva saviesa, havia fabricat el **TOUD'O** («el Saber»), un

compendi fet amb fulles de pell de cérvol i escorces de roure. Allí va anar introduint la música, els encanteris i els codis apresos, transformant-ho en un veritable manual de màgia. Els dos fetillers adoraven la seva néta FIN, i la tenien amb ells sempre que podien.

Amb la pràctica CHAM i AN van crear **KORTHIO** («terra»), un lloc propi dins del món dels somnis. En aquell domini les coses no tenien valor, perquè el Coneixement era la moneda de canvi; el poder es compartia entre els uns i els altres, i volar era tan natural com caminar sobre el foc, o dormir sota l'aigua. Els dos fetillers s'evadien a KORTHIO quan la vida canviant -massa canviant- del seu poble els aclaparava, i allí creaven les meravelloses criatures que la seva imaginació els inspirava.

SACRIFICI

Però el destí va voler jugar la seva carta, sempre inesperada. El clima es va fer extremadament calorós. No plovia, els rius es van assecar i els grans mamífers van fugir. Els OMO'S van demanar comptes al cap. MER, impotent, passava els dies contemplant **DA** («sol»), a qui considerava responsable. Va arribar a la conclusió que l'astre estava enfadat i que li havien de lliurar el tresor més preat per aplacar-lo: FI, la petita que unia els dos pobles.

Després d'una altra nit de calor opressiva, l'alba va rebre els OMO'S amb una llum feridora. L'ambient estava carregat de mals auguris. CHAM, AN, ER i ROR havien sortit a recol·lectar les poques plantes medicinals que encara quedaven. LA' s'havia quedat a cura de la seva néta. El cap del clan es movia inquiet de banda a banda. Sense dir res, va arrabassar la nena de les mans de la seva àvia, i la va tombar sobre la petita taula de pedra que es feia servir per escorxar les peces de caça, transformada ara en altar. Mostrant el seu ganivet al Sol, va exclamar: **DA PAL KA NA YA** («Sol aquí tens el nostre sacrifici») i el va enfonsar al pit de la criatura. Mentre això passava, la tribu salmodiava una vegada i una altra les paraules «MER»-«DA», amb l'absurda idea d'exercir una màgia inexistente. A poc a poc, els núvols es van congregar i va començar a ploure. Just amb les primeres gotes van aparèixer els cercadors de plantes. En contemplar FI a l'altar i MER amb el ganivet sagnant, tots quatre es van aturar terroritzats. Sense pensar-s'ho dues vegades, ROR es va llançar cap a la seva filla inert i, amb ella als braços, es va deixar caure al buit del precipici. ER, després de llançar al seu pare una mirada de pur diamant, la va seguir desapareixent per sempre.

CHAM va escrutar el cap amb un menyspreu infinit. Va fer mitja volta i es va dirigir cap a l'interior de la gruta. AN, després de consolar breument LA', negada en un mar de llàgrimes, va seguir el seu company. MER i els seus homes van anar darrere seu. El mag es va aturar, va aixecar una mà, i una flama es va separar del foc paralitzant-los a tots. El cap es va llançar cap al llibre amb una rapidesa inusitada, però el CHAM se li havia avançat per unes dècimes. Tots dos van forcejar amb tanta força que semblava que el TOUD'O saltaria a trossos. Finalment, el compendi va quedar en mans del seu creador, encara que mutilat perquè MER havia aconseguit arrencar les primeres pàgines. Sense tornar enrere, CHAM i AN es van esvair al fons de la gruta, i el foc es va extingir.

SOMNIS

La pluja va portar prosperitat, però no pas tranquil·litat. El sacrifici ho va canviar tot, començant per l'harmonia entre els dos pobles, que mai no va tornar a ser la mateixa. Els OMO'S, animats pel seu cap - ara també suprem sacerdot- van començar a menysprear els que els havien ensenyat a fabricar foc. Els van relegar a l'estatus de serfs, i van començar a anomenar-los **NEAN** («caçadors») de forma despectiva. Amb el transcurs dels dies, i de forma gradual, els membres del Poble Caçador van començar a "desaparèixer", fins que va arribar una nit -coneguda com a **DERT'AL** («de somnis») per les generacions futures- en què l'últim d'ells es va esvaïr mentre tots dormien.

Explica la llegenda que, mogut per la rancúnia, MER es va entossudir a esborrar el nom del Poble Caçador de la història. I gairebé ho aconsegueix. Gràcies a les primeres fulles del TOUD'O, es va fer ric i poderós. Els seus descendents van ser els futurs governants i sacerdots del poble OMO'S, que amb el temps es va atorgar a si mateix el qualificatiu de SAPIEN'S («els que saben»). MER va aconseguir accedir al món dels somnis. Allí va construir una immensa ciutat emmurallada, inexpugnable i invisible, a la qual va anomenar NIGHTMARE («esperit de la nit»). I la va colonitzar amb un exèrcit de criatures malignes, uns éssers que l'obeïen de manera incondicional, no li reclamaven cap pagament, i torturaven amb plaer els somnis dels súbdits que el seu amo els assenyalava.

Sobre el Poble Caçador s'explica que, a causa de la seva llarga estada a **KORTHIO NEAN DERT'AL** («terra dels caçadors de somnis») -doncs allà havien fugit- els seus cossos físics es van anar transformant en esperits. Només CHAM i AN, posseïdors de la Màgia del Foc, podien materialitzar-se a plaer al món conscient. El mag va aconseguir refer el TOUD'O, substituint les pàgines que faltaven per altres de més poder i bellesa, i el va deixar descansant a l'abric d'ulls indesitjables. «El Llibre del Saber només es mostrarà davant d'aquells que siguin capaços d'expressar la Primera Música» va dir CHAM a tot aquell que ho va voler sentir.

Relat recollit al segle I per JAMHA KUKO, monjo seguidor de Nuda, que assegurava ser descendent directe del Poble Caçador.

AVUI (any 2050)

20 de juny. ~~PAKELOSEPA'S La premsa que estreny però no ofega~~

Sín Drome corresponsal a Al Vània.

Tocant sostre

L'empresa tecnològica ENLLÍVIA, líder mundial en la producció de maquinari ultramegapotent, ha comunicat que s'ha arribat al límit de la nanoreducció. «Els xips existents són els més ràpids, petits i potents que la humanitat hagi creat. Però, malauradament, la tecnologia digital ha tocat sostre». Són paraules de RIKI MONO, president de la multinacional albanesa, que tot seguit ha dit: «Els límits tecnològics hauran de ser suplerts per la perícia i la intel·ligència dels que manegen les Cachointeligències artificials. En cas contrari el món es quedarà transposat. No sé si m'entenen». RIKI ha estat recolzat pels presidents de les companyies GUAPIT HADEKARA, i LOTHENGHOMUCREÍO, líders en Cachointeligència artificial. RAK ANIYO, F.E.O. de KEMASKIERE'S -empresa del consorci tecnològic LOMAS INTELIYENS- ha anat més enllà, afirmant que «si no ho resolem JA, prepareu-vos per al col·lapse».

25 de juny. ~~ÚRTIMAORA. El journal dels ben informats~~

Peligrín Delbueno, enviada especial a l'Orient Llunyà).

La cosa està que bull.

LACH-INA, país oriental per excel·lència, està que bull. Tothom ha sortit en xancletes als carrers, com a protesta per l'apagada que des de fa cinc dies afecta tot el país i part de l'estranger. Segons declaracions del primer ministre, AMI PLIN, encara no es coneix l'origen de l'avaria, però ja s'hi han posat. Prega encaridament comprensió i calma, encara que la gent sembla de tot menys calmada. Entre la població s'ha estès el rumor, cada cop més persistent, que el succés ha estat provocat pel col·lapse de LOSHÉTO HÍTO, la intel·ligència artificial que controla la xarxa elèctrica Hasiàtica. Tot i que tothom culpa del caos als tècnics que manegen la Cachointeligència, aquests asseguren viure en «estat de constant malson». (paraules textuais). Mentrestant, ja fa 5 dies que els mòbils no es poden carregar, l'aigua de la dutxa surt freda, els aliments s'han de conservar amb gel de l'YlaLaia -a preus prohibitius-, i les olors d'aixelles i peus suats han envaït la totalitat de les llars. Seguirem informant...si la pudor no ho impedeix.

25 de juny. DELHIRIS. ~~Prensa amarilla dondelaHaya~~

Poki Takosa, des del temple de JOLHÍNKE VIRUJI.

Els ensenyaments de Kuko.

Entrevistat a les portes del temple dedicat a Nuda, el monjo STOI TOKAO assegura tenir la solució per al problema de les Cachointeligencias. STOI -que sembla valencià perquè va vestit de taronja- ens ha mostrat un escrit en què, segons assegura, el seu avantpassat JAMHA KUKO va predir al seu dia els successos actuals: «Amb el temps l'home deixarà el pensament en mans de la màquina. **I arribarà un moment en què la màquina no pugui pensar més. Aleshores caldrà buscar en els somnis**». Com a reportera bregada en multitud d'entrevistes amb personatges de tota mena i condició, els puc assegurar que no entenc res, o gairebé res, del que diu aquest bon home.

30 de juny. GUASINTON POS. ~~La veu de la cansalada~~

Mac Anudo, des de la seu de les Nacions Humides).

Això va de debò

El portaveu de N.H., CHASH KARRIYO, acaba d'emetre un missatge que, a causa de la seva transcendència, reproduïm íntegrament per als nostres lectors: «*El món viu una situació de malson. Literalment. Un grup nodrit de tècnics informàtics i caps d'estat, entre els quals hi ha els principals líders mundials, han reconegut ser víctimes d'agressions espantoses durant el son. Després d'una reunió d'urgència s'ha arribat a la conclusió que, a causa dels malsons, les facultats d'aquestes persones han estat minvades sensiblement. Vet aquí la raó per la qual les Cachointeligencias estan a punt de col·lapsar. A la vista dels fets, i sense més solució a l'horitzó que la que ens arriba des del temple de JOLHÍNKE VIRUJI, **les Nacions Humides inicien l'operació Dream Hunters**, convocant tots aquells ciutadans que siguin capaços de recordar els somnis que van tenir la nit anterior, i vulguin participar en una aventura que els podria costar la vida, o els seus estalvis, però que també podria salvar la Humanitat*».....

La N.H. no n'ha donat més detalls, llevat que els voluntaris que siguin acceptats, gaudiran d'un contracte a temps parcial, seguretat social, entrepà de l'esmorzar, roba de treball, un colofó commemoratiu en cartró pedra, un clatellot d'agraïment per part de tots, i pagament en espècies. L'empresa no es farà càrrec de les eines, ni dels vehicles utilitzats durant l'aventura, encara que emetrà bons d'afecte en previsió de possibles accidents, aldarulls, avaries o imprevistos, que mai se sap.

Interessats dirigir un currículum a nom de PETH ARDO, Recursos ufanos, N.H. Nacions Humides, Zero mil, zero centenars, zero, zero, Nómas York.